

med, og alt det der fungerer, men der ikke er nogen, der benytter sig af det? Hvilket helt afgørende værktøj har Socialdemokratiet så for at få folk ind og bruge de her ordninger? Det svar mangler.

Vi er kommet med et bud her i dag. Det er fru Karen Klint ikke helt tilfreds med. Men så kunne jeg godt tænke mig at høre: Hvilket alternativt værktøj har Socialdemokratiet?

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg lyttede med interesse til fru Karen Klints indlæg og synes, at der på en række områder var åbninger i det i forhold til det, regeringen har foreslået. Jeg er dog lidt i tvivl om, hvor oprigtigt disse åbninger var ment. Derfor vil jeg gerne spørge helt konkret: Er Socialdemokratiet enig i, at det høje kontanthjælpsniveau i Danmark internationalt sammenlignet kan føre til, at nogle søger hertil af den grund? Og hvis det er tilfældet, hvad er det så konkret, Socialdemokratiet vil gøre ved det?

Og på samme måde: Er Socialdemokratiet enig i, at forholdet mellem kontanthjælp og arbejdsindkomst for nogle grupper gør det mere attraktivt at forblive på kontanthjælp? Hvis Socialdemokratiet er enig i det, hvad vil Socialdemokratiet så gøre ved det?

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Til hr. Søren Krarup: Jeg tror, at jeg blev hørt anderledes, end det jeg sagde, for jeg sagde noget om, at alle borgere i Danmark skal bidrage positivt, og at alle har rettigheder og pligter. Så jeg understregede faktisk også, at man har pligter uanset herkomst. Så vi er enige i, at alle skal bidrage, og at ingen skal sidde på en loppetjans og nyde nogle forskellige ting.

Jeg kan være meget uenig med hr. Søren Krarup i, hvor stor en betydning det har at have dansk statsborgerskab, for vi har faktisk stadig væk nogle gæstearbejdere, der kom hertil i 1960'erne og 1970'erne. De har valgt aldrig at blive danske statsborgere, men de er da nogle gode danske skatteydere. Så det handler jo ikke om statsborgerskabet isoleret. Det handler om, hvordan man indgår i det danske fællesskab.

Hr. Flemming Oppfeldt siger, at alt kører, og at det bare går derudad. Men hvad er vores bud på, hvordan vi får det stoppet? For vi er jo enige i, at vi skal have folk i arbejde, også at vi skal

have udlændinge i arbejde. Der tror vi mere på kontraktmodellen, altså at man går ind og laver en plan: Hvad er det, du netop lige mangler, kære nye dansker, for at du kan komme videre i dit liv, og for at du kan blive en borger, der deltagere på arbejdsmarkedet på lige fod med andre?

Til hr. Lars Barfoed, der taler om den høje kontanthjælp: Jamen der tror vi også på, at hvis arbejdspladserne er til stede, er der faktisk folk, der vælger at gå på arbejde frem for at have et passivt liv. Jeg tror faktisk, at folk godt vil have et aktivt liv, hvis arbejdspladserne reelt er til stede. Det kan vi se i den rapport, som lige er kommet fra Vestegnen, hvor både virksomhedsejere og andre siger, at det med at give tilskud til arbejde faktisk ikke er lykken. Det, det handler om, er, at vi vænner os fra at se på de fremmedes liv som problematiske, men at vi ser på deres ressourcer.

Gør vi det, er motivationen til stede, og så vil arbejdspladserne også godt betale for deres arbejdskraft. Jeg har rapporten dernede, så hr. Lars Barfoed kan meget vel få lov til at se de konklusioner, der er i rapporten.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg vil nødig være pedantisk, men jeg ved ikke, om fru Karen Klint opfattede, hvad jeg spurgte om. Jeg synes altså, at når man taler om borgere i Danmark, taler man ikke om folk, der er kommet i år eller forrige år. Så taler man om dem, der har borgerskab i Danmark, dvs. har statsborgerskab. Er der ikke lagt op til en afgørende misforståelse, når man uden videre siger borgere om alle, også de sidst ankomne?

Det er så et spørgsmål om statsborgerskab: Borger er man, når man har indfødsret eller statsborgerskab. Derfor synes jeg, at man ender i en grundlæggende forvirring, hvis ikke man holder begreberne ude fra hinanden.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg har det nok lidt som hr. Søren Krarup, for jeg synes egentlig også, at jeg fik svar på et andet spørgsmål end det, jeg stillede. Fru Karen Klint siger – det er jeg enig med fru Karen Klint i – at der helt sikkert er nogle, der vil gå på arbejde, hvis der er et arbejde, uanset om det kan betale sig økonomisk, simpelt hen fordi man gerne vil have et arbejde.